

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: P-897/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu mr.sc. Maji Josipović, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice Matee Knežević, u pravnoj stvari tužitelja AUTO CENTAR ŠATRAK d.o.o., OIB: 83902993021, Zagreb, Božidarevićeva ulica 13, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Župan, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Župan & Antunović d.o.o., Zagreb, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Grgić Zovko, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Grgić i partneri u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 30. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 14. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, isplatiti tužitelju AUTO CENTAR ŠATRAK d.o.o., OIB: 83902993021, Zagreb, Božidarevićeva ulica 13, iznos od 590,63 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 11. lipnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II./ Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos od 590,63 EUR od 11. lipnja 2025. do isplate preko stope dosuđene pod točkom I. izreke.

III./ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 323,27 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 14. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije

refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

IV./ Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 75,77 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 14. listopada 2026. do isplate kao i zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata preko stope određene pod točkom III. izreke.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je prometnoj nezgodi koja se dogodila 16. svibnja 2025. nastala šteta na vozilu marke PEUGEOT 208, registracijske oznake ZG 7385 ET, u vlasništvu oštećenika Nataše Kozić Marjanović, OIB: 29063095729, iz Zagreba, Gundulićeva 22. Tvrdi da je predmetnu štetu tuženik obvezan nadoknaditi sukladno polici obveznog osiguranja, prema odredbama Zakona o osiguranju ("Narodne novine", broj: 30/15, 112/18, 63/2020, 133/20, 151/22, 152/24) i Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje u tekstu: ZOO). Nadalje, navodi da je oštećenik štetni događaj prijavio tuženiku te su djelatnici tuženika 11. lipnja 2025. pregledali vozilo, procijenili štetu i napravili zapisnik o izvidu štete ref. broj: 250510512540/2, a da visina štete sukladno izvidu štete tuženika ne obvezuje niti osiguranje niti oštećenika, a niti servis koji vrši popravak, što i sam tuženik navodi na svom izvidu štete, a da isto nije sukladno niti pozitivnim propisima Republike Hrvatske. Tuženik je prema tvrdnjama tužitelja utvrdio da je šteta pravno osnovana te je poslao obavijest o izvršenoj uplati nespornog dijela tužitelju, međutim time je tuženik samo djelomično podmirio iznos predmetne štete. Naime, nakon štetnog događaja oštećenik je svoje vozilo odlučio popraviti kod tužitelja čija je primarna djelatnost popravak vozila (limarija i lakiranje). Tužitelj je predmetno vozilo sukladno zahtjevu vlasnika popravio, odnosno vratio u stanje kakvo je bilo prije nastanka štetnog događaja, a sve sukladno pravilima struke. Navodi kako oštećenik kao potrošač ima pravo svojom slobodnom voljom odabrati gdje će svoje vozilo popraviti i ne treba odabrati za popravak vozila onaj servis koji je ugovorni partner tuženika, o čemu su jasno i decidirano svoja stajališta iznijeli Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja i Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga. Ističe kako je oštećenik za svoj popravak odabrao tužitelja, koji ima službenu cijenu sata rada po kojoj radi, te da uvjetima police obveznog/kasko osiguranja nije (niti smije biti) određeno po kojoj cijeni će drugi poslovni subjekt izvršavati svoj rad niti ne smije biti određeno gdje će se popravljati vozilo. Tako tvrdi da je preuzeo vozilo i izvršio popravak prema pravilima struke te je za svoju uslugu ispostavio račun, broj: 75/3/67, a koji račun u ukupnom iznosu od 4.189,99 EUR (PDV uključen) je dužan podmiriti tuženik kako bi nadoknadio štetu oštećeniku. Tužitelj je račun popravka poslao na ovjeru i znanje tuženiku te je tuženik odgovorio i ovjerio odnosno likvidirao račun, ali samo na iznos od sveukupno 3.599,36 EUR, a razliku od 509,63 EUR po računu koji tuženik nije platio, tuženik prema tvrdnjama tužitelja, opravdava razlogom da plaćeno predstavlja cijenu rada limara i lakirera koji oni priznaju, dakle smatra da tuženik neosnovano sebi uzima pravo da određuje cijenu sata rada/usluge drugog gospodarskog subjekta. Tužitelj ističe da je službena cijena sata rada njegove radionice 55,00 EUR/sat plus PDV te da prema načelima tržišnog natjecanja svaki

poslovni subjekt ima pravo raditi po satnicama koje sam odredi u zakonskom određenom poslovnom prostoru. Oštećenik je kao vlasnik popravljenog vozila s tužiteljem 29. rujna 2025. sklopio ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja kojim je prenio na tužitelja navedeno potraživanje, o čemu je tuženik obaviješten. Slijedom svega navedenog, tužitelj zahtijeva plaćanje od tuženika iznosa od 590,63 EUR uz naknadu prouzročenih parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja i nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženika, osporava nastanak štetnog događaja, odgovornost i visinu tužbenog zahtjeva. Navodi kako tužitelj u činjeničnim navodima tužbe tvrdi da je 16. svibnja 2025. u prometnoj nezgodi nastala šteta na vozilu registarske oznake ZG 7385 ET, te da je tuženik dužan naknaditi štetu sukladno polici obveznog osiguranja štetnika koji ima ugovorenu kod tuženika, pri čemu tužitelj ne navodi niti dostavlja relevantne podatke i dokaze o prometnoj nezgodi na koju se poziva, ne navodi niti dostavlja relevantne podatke i dokaze o vozilu štetnika niti o osiguranju tog vozila kod tuženika. Nadalje, navodi kako je tužbeni zahtjev neosnovan i iz razloga što se svaka stranka prilikom ostvarivanja svojih prava dužna pridržavati općih načela obveznih odnosa, kao što su načela propisana iz članka 5. i 10. ZOO-a, dakle dužnost surađivanja, kao i dužnost ponašati se kao dobar domaćin i posebice suzdržavati se od postupka kojima se otežava ispunjenje obveze drugog sudionika. U tom smislu ukazuje da je oštećenik mogao izvršiti popravak vozila u drugim servisima, u najmanju ruku jednake kvalitete kao i servis u kojem je isti izvršio popravak, ali za bitno manji iznos od onoga koji je isti u konačnici podmirio, na što mu je i sam tuženik ukazivao u mirnom postupku. Naime, tuženik navodi da je vlasnik mogao po svojem slobodnom izboru odvesti svoje vozilo i u radionicu/servis u kojem je cijena sata rada nekog servisa/radionice, kao i cijena potrošenog materijala višestruko veća, međutim posljedice takvog izbora, koje se ogledaju u bitnom većem novčanom iznosu popravka od iznosa za koji je vozilo bilo moguće popraviti na najkvalitetniji način, ne mogu se stavljati na teret osobi koja bi bila odgovorna za naknadu štete. Ističe i kako tužitelj u ovom postupku ne tvrdi niti dokazuje postojanje okolnosti zbog kojih bi vlasniku vozila popravak u preporučenim servisima bio otegotan. Nadalje, tuženik osporava navodni službeni cjenik tužitelja kao i navode o službenoj cijeni rada u radionici tužitelja u iznosu od 55,00 EUR (plus PDV). Slijedom navedenog, tuženik osporava u cijelosti osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva kao i traženi tijek i stopu kamata, smatrajući da tuženik nije u nikakvom ugovornom odnosu sa tužiteljem, te predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnih troškova tuženiku.

3.1. Tijekom postupka pročitane su sljedeće isprave: račun broj: 75/3/67 od 18. lipnja 2025. (list 17 spisa), izvid štete broj: 250510512540/2 od 11. lipnja 2025. (list 9-10 spisa), ponuda tuženika od 16. svibnja 2025. (list 18 spisa), uplata od 9. srpnja 2025. (list 19 spisa), e-mail korespondencija (list 20-21 spisa), cjenik tužitelja od 1. veljače 2025. (list 22 spisa), preslika Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja (list 23-24 spisa), notifikacija o ustupu tražbine radi ispunjenja (list 25-26 spisa), smjernice HANFE putem e-mail korespondencije (list 15-16 spisa), smjernice AZTN od 20. veljače 2020. (list 11-14 spisa), računi servisa (list 40-41 spisa).

3.2. Druge dokaze sud nije provodio, jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo svrsishodnim kao ni ekonomičnim za donošenje odluke budući da je činjenično stanje iz dokumentacije priložene u spisu predmeta u dovoljnoj mjeri utvrđeno. Tako

sud nije izveo dokaz saslušanja oštećenice Nataše Kozić Marijanović, dokaz saslušanja zastupnika po zakonu tužitelja kao niti izveo dokaz prometnog tehničko vještačenje te financijskog vještačenja na predložene okolnosti, a niti je pribavio predloženu dokumentaciju od tužitelja, sve budući da je ocijenio da bi se izvođenjem tih dokaza postupak samo dodatno odugovlačio i stvarali bi se nepotrebni troškovi, dok bi ishod spora bio jednak. Naime, u konkretnom se slučaju radi o trgovačkom postupku u sporu male vrijednosti u kojem se u pravilu odluka donosi na temelju isprava.

4. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, cijeneći svaki dokaz zasebno i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu glavnog potraživanja te djelomično osnovan u pogledu sporednih traženja (stopa zatezne kamate).

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 590,63 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na temelju ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 29. rujna 2025. kojim je osiguranik tuženika ustupio tužitelju potraživanje iz police automobilske osiguranja u iznosu koji se odnosi na nepodmireni dio računa ispostavljen za popravak osiguranog vozila.

6. Među strankama nije sporno da je tužitelj izvršio popravak vozila u vlasništvu oštećenice Nataše Kozić Marjanović prema izvidu štete tuženika broj: 250510512540/2. Nesporno je i da je tuženik prije podnošenja tužbe tužitelju podmirio iznos od 3.599,36 EUR po osnovi predmetne štete.

7. Među strankama je sporna aktivna legitimacija tužitelja, pasivna legitimacija tuženika, nastanak štetnog događaja i odgovornost tuženika za štetu, kao i visina tužbenog zahtjeva. U postupku je sporan i zatraženi tijek kao i stopa zakonskih zateznih kamata.

8.1. Vezano za istaknut prigovor aktivne legitimacije sud je izvršio uvid u Ugovor o ustupu tražbine radi ispunjenja koji prileži spisu (list 23-24 spisa) te je utvrdio kako su tužitelj i Nataša Kozić Marjanović navedeni Ugovor sklopili 29. rujna 2025. te da je istim Nataša Kozić Marjanović kao ustupitelj ustupila radi ispunjenja tužitelju svoje novčano potraživanje prema tuženiku u iznosu od 590,63 EUR, a prema računu popravka za štetu broj: 75/3/67 u ukupnom iznosu od 4.189,89 EUR, i temeljem izvida štete dužnika broj: 250510512540/2 (oznaka štete dužnika). Time je oštećenik Nataša Kozić Marjanović ustupio tužitelju svoju tražbinu prema tuženiku sukladno odredbi članka 80. stavka 1. ZOO-a. Prema odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Iz spisu priloženog izvida štete tuženika razvidno je da se odnosi upravo na predmetni štetni događaj (broj spisa odgovara oznaci štete navedenom u Ugovoru o ustupu tražbine), a iz računa tužitelja broj: 75/3/67 od 18. lipnja 2025. (list 17 spisa), proizlazi da se isti odnosi na popravak vozila upravo iz predmetnog štetnog događaja (račun sadrži podatak o broju štete tuženika te marki i registracijskoj oznaci vozila oštećenika). Iz navedenog je razvidno da je Nataša Kozić Marjanović ustupila tužitelju tražbinu prema tuženiku po osnovi naknade štete koja je predmet ovog sudskog postupka. Tuženik je o ustupu tražbine obaviješten notifikacijom (list 25-26 spisa).

8.2. Na temelju odredbe članka 80. stavak 1. ZOO-a vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Sukladno odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a, primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

8.3. Iz prethodno citiranih zakonskih odredbi proizlazi da se identitet tražbine ne mijenja njezinim ustupanjem, kao i da sva prava koja je za naplatu predmetne tražbine imao ustupitelj ima i tužitelj kao primatelj tražbine. Dakle, promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine. Pritom je potrebno uputiti da je tražbina iz članka 2.1. predmetnog ugovora o ustupu novčana tražbina po osnovi police automobilske osiguranja, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi, niti se njihova narav protivi ustupu. Također, napominje se da je tražbina koja je predmet ustupa određiva, kao i da predmetni ugovor o ustupu sadržava konkretne podatke o vjerovniku, dužniku, pravnom temelju i visini tražbine koja je predmet ustupa.

8.4. Slijedom navedenog, protivno navodima tuženika, ocjena je ovog suda kako predmetni ugovor o ustupu tražbine ispunjava sve pretpostavke i uvjete propisane zakonom te da nema negativnih pretpostavki vezanih za prirodu prenesene tražbine, kao i da identitet ustupljene tražbine nije promijenjen, slijedom čega je sud prigovor nedostatka aktivne legitimacije ocijenio neosnovanim.

9. Iz izvida štete tuženika (broj 9-10 spisa) sud je utvrdio da se izvid odnosi na vozilo marke vozilu marke PEUGEOT 208, registracijske oznake ZG 7385 ET, broj šasije: VF3CA9HD8BW087949. Tuženik je pozivajući se na broj oznake štete naveden u izvidu štete tuženika (list 17 spisa) izdao 18. lipnja 2025. račun broj: 75/3/67 u iznosu od 4.189,99 EUR (s uključenim PDV-om od 25%). Nadalje, u predmetnom računu je navedeno da je utrošena količina sati 12,50 za autolimarske radove, a 10,00 sati za autolakirerske radove koja količina radnih sati odgovara i onoj iz izvida štete od 11. lipnja 2025. Računom tužitelja obračunata je cijena radnog sata od 55,00 EUR (plus PDV) za autolimarske radove te 55,00 EUR (plus PDV) za autolakirerske radove. Nadalje, sud je utvrdio da je su u računu (kao i u izvidu štete tuženika) obračunate cijene potrošnog materijala limara i lakirera te da je tužitelj obračunao cijenu potrošnog materijala limara u iznosu od 68,75 EUR, dok je tuženik u izvidu štete tu cijenu označio u iznosu od 15,00 EUR, dok je sud utvrdio da je cijena potrošnog materijala lakirera u izvidu štete tuženika kao i u računu tužitelja označena u visini od 236,89 EUR.

10. Iz preslike cjenika usluge rada tužitelja od 1. veljače 2025. (list 22 spisa) proizlazi da cijena koju naplaćuje tužitelj za pružanje autolimarske i autolakirerske radove iznosi 55,00 EUR/h + PDV.

11. Iz ponude tuženika od 18. lipnja 2025. (list 18 spisa) proizlazi da je tuženik procijenio cjelokupnu naknadu štete u iznosu od 3.599,36 EUR te da je kao nepriznat iznos (veća cijena rada) naveden iznos od 590,63 EUR.

12. Sud je prihvatio navedene isprave obzirom da ničim nije dovedena u pitanje njihova vjerodostojnost.

13. Iz tako izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelj izdao Nataši Kozić Marjanović račun broj: 75/3/67 od 18. lipnja 2025. (list 17 spisa) za iznos od 4.189,99 EUR pozivajući se na izvid štete tuženika oznake: 250510512540/2 od 11. lipnja 2025., a u vezi štete na vozilu marke PEUGEOT 208, registracijske oznake ZG 7385 ET, broj šasije: VF3CA9HD8BW087949. U odnosu na dostavljeni račun tuženik je tužitelju isplatio iznos od 3.599,36 EUR, dok mu nije priznao iznos od 590,63 EUR, a koji iznos se odnosi na iznos cijene rada.

14. Istaknut prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženika sud je ocijenio kao neosnovan. Naime, iz cjelokupne dokumentacije koja prileži spisu predmeta razvidno je da je vozilo oštećenice Nataše Kozić Marjanović bilo osigurano kod tuženika. Tako je i na samom izvidu štete, čija vjerodostojnost tijekom postupka nije dovedena u pitanje, naveden broj police: 8105672569. Nadalje, navode tuženika kojim osporava nastanak štetnog događaja i odgovornost tuženika sud je cijenio kao paušalne i usmjerene na odugovlačenje ovog postupka. Naime iz dokumentacije koja prileži spisu, a koju je sud u cijelosti prihvatio, proizlazi kako je tuženik izvršio izvid štete na predmetnom vozilu, da je obrazloženom ponudom od 18. lipnja 2025. (a nakon prigovora oštećenika) procijenio cjelokupnu naknadu štete na iznos od 3.599,36 EUR koji iznos je podmirio oštećeniku, a da nije priznao veću cijenu rada u visini od 590,63 EUR. Slijedom navedenog, tuženik je prema mišljenju ovog suda potvrdio svoju odgovornost za isplatu predmetne štete.

15. Prema ocjeni ovog suda oštećenik nije dužan popraviti vozilo u onom servisu koji mu preporuči osiguravajuće društvo, čak niti u ovlaštenom servisu, a niti u najjeftinijem servisu ili servisu koji naplaćuje prosječnu cijenu, već je ovlašten popraviti vozilo u mjestu svog boravišta u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila, po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje u skladu sa svojim cjenikom na tržištu. Oštećenik može slobodno izabrati radionicu u kojoj će popraviti vozilo te okolnost što postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila jeftinija ne predstavlja doprinos oštećenika šteti u smislu odredbe čl. 1092. ZOO-a. Poduzetnici, pa i oni koji se bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici smjeli popravljati vozilo isključivo prema najpovoljnijim ili prosječnim cijenama na tržištu. Iz tužiteljevog cjenika proizlazi da je tužitelj naplatio Nataši Kozić Marjanović cijenu radnog sata koju naplaćuje na tržištu svim klijentima jer je u njegovom cjeniku od 1. veljače 2025. navedeno da cijena rada autolimarskih i autolakirerskih radova iznosi 55,00 EUR po satu uvećano za PDV. Dakle, tužitelj je oštećeniku naplatio onu cijenu koju redovito naplaćuje na tržištu u skladu sa svojim cjenikom koji se jednako primjenjuje na sve njegove klijente te je oštećenik ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji sudjeluje na tržištu.

16. Imajući u vidu da je cijena sata rada u računu tužitelja broj: 75/3/67 od 18. lipnja 2025. (list 17 spisa) ispostavljena u skladu s tužiteljevom cijenom radnog sata, i to u obujmu radnih sati koje je i sam tuženik utvrdio u svom izvidu štete (list 9-10 spisa), tužitelju je u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata u smislu odredbe članka 1046. ZOO-a nastala šteta koja se odnosi na razliku iznosa cijene sata rada koju tužitelj naplaćuje i cijene sata rada koju tuženik priznaje, pa mu je tuženik kao osiguratelj osobe odgovorne za štetu, s obzirom na valjani ugovor o ustupu tražbine, dužan nadoknaditi utuženi iznos temeljem odredbe članka 1085. stavka 1. i 4. i članka 84. stavka 1. ZOO-a. U odnosu na razliku cijene potrošnog materijala limara sud je priznao da tužitelju pripada naknada u iznosu od 68,75 EUR jer je tuženik tijekom postupka, a

ni u svojoj obrazloženoj ponudi od 18. lipnja 2025. nije izričito osporio kao niti predložio dokaze za utvrđivanje iste, slijedom čega je sud primjenom odredbe članka 223. stavka 1. ZPP-a, članka 1085. stavka 1. i 4. i članka 84. stavka 1. ZOO-a utvrdio da tužitelju pripada neplaćena razlika iznosa cijene potrošnog materijala limara koju je tužitelj naplatio i cijene potrošnog materijala limara koju tuženik priznaje.

17. Prema odredbi članka 81. stavka 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

18. Sukladno navedenoj odredbi, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate. Prema odredbi članka 12. stavka 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Iz tuženikovog dopisa od 18. lipnja 2025. (list 18 spisa) proizlazi da je u tom dopisu naveo kako je odštetni zahtjev tuženiku podnesen 17. svibnja 2025. Stoga, tužitelju bi pripadale zatezne kamate od 17. svibnja 2025., a tužitelj ih potražuje od kasnijeg dana, 11. lipnja 2025., pa je o tome odlučeno u granicama zahtjeva.

19. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a propisanu za ostale odnose s obzirom na to da se ne radi o potraživanju iz trgovačkog ugovora.

20.1. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, dok je visina troškova za odmjereni rad na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023, 107/2025 dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 118/2018, 51/2023 dalje: ZSP) te Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj: 50/26 dalje: Uredba).

20.2. Tužitelju je priznat zahtjev za naknadu troška za sastav tužbe od 7. svibnja 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 7. točka 1. Tarife), trošak pristupa na ročište održano 30. rujna 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. Tarife). Tužitelju je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 50,00 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 13,27 EUR i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 60,00 EUR, pa ukupni priznati troškovi iznose 323,27 EUR.

21. Tužiteljev zahtjev odbijen je kao neosnovan u odnosu na zahtjev za naknadu troška u iznosu od 13,27 EUR koji predstavlja razliku između troška zatražene naknade za sudsku pristojbu na tužbu i dosuđenog iznosa uzevši u obzir dokaze o uplati sudske pristojbe na tužbu koja prileži spisu. Također, nije mu priznat trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 50,00 EUR (+ PDV = 62,50 EUR) s obzirom na to da tužitelj nije pristupio ročištu za objavu presude te mu navedeni trošak nije nastao. Slijedom čega je odlučeno kao u točki IV. izreke ove presude.

22. Odluka o zakonskim zateznim kamatama na dosuđene troškove postupka temelji se na odredbama članka 151. stavka 3. ZPP-a i članka 29. stavka 2. ZOO-a.

23. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 14. listopada 2026.

Sudac:
mr.sc. Maja Josipović

Dokument je elektronički potpisan:

MAJA JOSIPOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

14-10-2026

10:22:52

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=JOSIPOVIĆ

G=MAJA

CN=MAJA JOSIPOVIĆ

Prijedlog odluke izradila:
Matea Knežević, viša sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-3088e-9b06a**

Kontrolni broj: **0f467-e44f8-488be**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA JOSIPOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.